

Formueret 1 dispositioner

Aftaleret

Indgåelse af aftaler

- Indledning

Kontrakter kan indgås på enhver måde, hvor parterne tilkendegiver over for hinanden, at de indgår en kontrakt af et bestemt indhold. Aftaler kan indgås ved brug af alle tænkelige kommunikationsformer, herunder både skriftligt, mundtlig og digitalt. I Danmark har vi som udgangspunkt aftalefrihed, hvorved vi kan indgå aftaler som vi har lyst til. Der er dog undtagelser, hvor lovgivningen er præceptiv for at beskytte den svage part. Dette ses eksempelvis i lejekontrakter.

- Krav til tilbuddet
 - For at et tilbud er bindende for A, skal det være kommet til **kundskab** hos B. Indtil da kan A trække tilbuddet tilbage.
 - Det skal være tydeligt, hvad tilbuddet består af.
 - Rette adressat
 - Skal være en viljeserklæring

 - Opfordring til at gøre tilbud (AFTL § 9)

Et tilbud kan dog også være en opfordring til at gøre tilbud. Husstandsomdelte reklamer, avisannoncer og lignende anses for at være opfordring til at gøre tilbud.

- Krav til accept
 - Rettidig (§ 4)

Accepten skal komme frem, før der foreligger en bindende aftale. Det er som udgangspunkt acceptantens ansvar, at accepten kommer rettidigt frem. Kommer svaret for sent frem, anses det som et nyt tilbud.

- Angivet frist (§ 2)

Har tilbuddet en acceptfrist, skal accepten være indenfor denne.

- Legal acceptfrist (§ 3)

Fremsendelsestid + betænkningstid + tilbagesendelsestid fastsætter den legale acceptfrist.

For at fastsætte den legale acceptfrist skal det vurderes, hvad tilbudsgiveren må forvente, hvilket fremsendelsesmetode der bliver brugt, samt hvilke varer der er tale om.

Får man et tilbud pr. mail vil den legale acceptfrist være kort.

Bruger acceptanten en hurtigere fremsendelsesmetode, kan man lægge den kortere fremsendelsestid til betænkningstiden, så denne bliver længere.

De almindelige kumulative betingelser for, at et løfte bliver ugyldigt som følge af bristende/urigtige forudsætninger, er følgende:

- Forudsætningen skal have virket **bestemmende** for løftegiver.
- Det skal være **kendeligt** for løftemodtager, at forudsætningen var væsentlig for løftegiver
- Det skal være **relevant** at pålægge løftemodtager risikoen for den bristende/urigtige forudsætning.

Svage ugyldighedsgrunde

- Generelt om ugyldighed

Retsvirkningen af ugyldighed er, at viljeserklæringen bliver virkningsløs. Aftalen kan for så vidt erklæres helt eller delvis ugyldig, og parterne skal stilles som om aftalen aldrig var indgået. Reglerne for ugyldighed gælder både hvis det er løftemodtager, der fremtvinger et løfte fra løftegiveren eller hvis løftegiveren har været udsat for en påvirkning fra tredjemand, der udløser et løfte til løftemodtageren.

Ugyldighedsgrundene kan omhandle viljesmangler, indholdsmangler.

- Karakteristisk ved svage ugyldighedsgrunde

Svage ugyldighedsgrunde bevirker kun ugyldighed, såfremt løftemodtageren er i ond tro. Løftet kan både være accept og tilbud.

- Anden tvang (§ 29)

Anden tvang end i AFTL § 28 omtalt. Her er tale om psykisk og ikke voldelig tvang. Viljeserklæringer, der er fremkaldt ved tvang, er dog kun ugyldige, hvis fremtvingelsen af erklæringen har været retsstridig. Derfor vil en trussel om noget lovligt ikke bevirke til ugyldighed. Man må dog ikke anvende en "lovlig" trussel til at opnå noget ulovligt.

Den gode/onde tro skal foreligge på det tidspunkt, hvor løftet kommer modtageren til kundskab.

- Svig (§ 30)

At bringe en kontrakt i stand ved at give oplysninger, som løftegiveren véd er urigtige,

- Forsætligt fremsætter urigtige oplysninger
- Fortier sandheden
- Relevante oplysninger tilbageholdes

Den udviste svig skal være retsstridig og have haft til formål, at fremkalde en viljeserklæring fra løftegiver.

Der er ikke pligt til at oplyse om forhold, som har karakter af almindelig varekundskab eller kendskab til markedet og branchen.

Det er en konkret vurdering, hvorvidt der er udvist svig, da man har ret til at gøre en god handel.

Fortolkning

- Generelt om fortolkning

Aftaler kan være uklare, enten fordi der opstår fortolkningstvivel om indholdet, eller fordi aftalen slet ikke beskæftiger sig med et givent spørgsmål. For at fastlægge den retlige betydning af en kontrakt, må det afgøres, hvad der er kontraktindholdet, og hvad rækkevidden er heraf.

Målet med fortolkning: At kontrakten får den virkning, som begge parter har ønsket eller dog så vidt muligt er forenelig med begge parter interesser

Fortolkning kan være undersøgelse af:

- Hvad parterne har ment "viljen"
- Hvordan de afgivne erklæringer er blevet opfattet "tillid"
- Naturlig forståelse af kontraktdokumenter, hvori indholdet af den indgåede kontrakt er nedfældet "erklæringen"

Udfyldning:

Uforudsete begivenheder og ofte også retsstillingen i tilfælde af kontraktbrud er uomtalt. Ved fortolkning af kontrakten og kontraktforholdet må man komme frem til en løsning på problemerne og supplere kontrakten.

- Sproglig fortolkning

Fortolkningen af en kontrakt følger af almindelig eller naturlig sproglig forståelse af bestemmelsens ordlyd. Her tilsigtes den opfattelse, som en rimelig, fornuftig og velorienteret person, som hører til i kredsen hvor disse kontrakter anvendes må få. En kontrakt kan ikke fortolkes alene ved en tyding af hvert enkelt af de anvendte ord. Dette viser ikke i hvilken betydning kontrahenterne har eller må antages at have anvendt eller opfattet ordet.

- Fortolkningsmaksimer

Der findes adskillige maksimer og retningslinjer for fortolkning. Fortolkningsmaksimer forfølger dog ikke altid samme mål, og kan give modstridende fingerpeg. Maksimerne kan ikke give sikker anvisning på bestemte resultater. Det er ikke muligt at udvikle et generelt fast retspolitisk program, da situationsfornemmelse, indfølelse og retsfølelse spiller en stor rolle.

- Koncipistreglen

Også kaldet uklarhedsreglen. Kontraktvilkår, som er konciperet af den ene part alene, fortolkes ofte imod koncipisten og til fordel for den anden part. (Koncipisten skulle have været mere klar)

- Mere hensynsløs end selv hensynsløse personer handler
- Markant normafvigende
- Indebærer en så indlysende fare for den indtrådte skade

- Simple uagtsomhed

Her er tale om letsindighed og ubetænksomhed. Langt de fleste tilfælde falder under simpel uagtsomhed.

- Normativ adfærdsvurdering

Man kan derfor ifalde erstatningsansvar, hvis man ikke opfylder almindelige handlemønstre.

De almindelige handlemønstre kunne f.eks. være.

- Forskrifter
- Almindelige handlepligt (forældretilsyn, arrangør, arbejdsgiver osv.) Man kan godt blive erstatningsansvarlig, hvis man har en pligt til at handle på et område.
- Sædvaner (især på det professionelle område.)
- Øvrige retningslinjer (fx god skik): Dette kan være god skik indenfor en branche. Hvis man ikke handlet med god skik, kan det diskuteres, hvorvidt man har handlet culpøst.

- Handlingen bedømmes ud fra flg. kriterier
 - Overtrædelse af forskrift

Her ville der være en formodning om ansvar.

- Schutzzweck

Være opmærksom på om der foreligger Schutzzweck. Schutzzweck er overtrædelse af forskrift med erstatningsretlig relevans. Har overtrædelsen af forskriften ingen betydning for skadens indtræden, finder den ikke erstatningsretlig relevans.

- Farlighed (risiko)

Desto farligere situationen er, desto mere agtpågivende skal man være.

- Skadeevne (størrelse)

Desto større skadeevne, desto mere agtpågivende skal man være

Mere agtpågivende ved personskader end tingsskader

- Muligheden for at undgå skade

Kunne skadevolder have foretaget foranstaltninger for at undgå, at skaden indtraf.

- Variationer i uagtsomhedsbegrebet (mild/streng)